

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti **Mgr. I [redacted] F [redacted]** sudkyňi Okresného súdu B [redacted] na ústnom pojednávaní dňa 29. júla 2004, takto

rozhodol:

Mgr. I [redacted] F [redacted] nar. [redacted], trvale bytom v S [redacted],
sudkyňa Okresného súdu B [redacted]

sa uznáva vinnou

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sudcoch), ktorého sa dopustila tým,

že

v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B [redacted] pod sp. zn. 15 C 22/00 nekonala, hoci mala konať, a to od 10. apríla 2000, kedy bola označená právna vec zapísaná do senátu 15 C a na prejednanie a rozhodnutie bola pridelená sudkyňi **Mgr. I [redacted] F [redacted]** až do 26. februára 2004, kedy nariadila pojednávanie v predmetnej veci,

t ý m

porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonała plynulo bez zbytočných priet'ahov.

Z a t o s a j e j u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

O d ô v o d n e n i e:

Podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 20. apríla 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu B [REDAKOVANÉ] Mgr. I [REDAKOVANÉ] P [REDAKOVANÉ] (teraz F [REDAKOVANÉ] v dôsledku uzavretia manželstva dňa 12. júna 2004) za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť tým, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B [REDAKOVANÉ] pod č.k. 15 C 22/00 nekonała, hoci mala konať, a to od 10. apríla 2000, kedy bola označená právna vec zapísaná do senátu 15 C a na prejednanie a rozhodnutie bola pridelená sudkyňi Mgr. I [REDAKOVANÉ] P [REDAKOVANÉ] až do 26. februára 2004, kedy nariadila pojednávanie v predmetnej veci na deň 5. apríla 2004. Z uvedeného potom vyplynulo, že sudkyňa bola v predmetnej veci nečinná, čím porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonała plynulo bez zbytočných priet'ahov.

Sudkyňa Okresného súdu B [REDAKOVANÉ] Mgr. I [REDAKOVANÉ] F [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že predmetná vec spisovej značky 15 C 22/00 jej bola pridelená v zmysle rozsahu práce na vybavenie dňa 10. apríla 2000. Priet'ah v tomto konaní pokladala za dôsledok neprimerane vysokého množstva pridelených vecí do oddelenia, ktoré ako zákonný sudca vybavovala. Nekonanie v predmetnej veci nebolo spôsobené jej zavinením, ale vyplynulo z reálnych možností vo vzťahu

k počtu a náročnosti pridelených vecí. Preto nemôže niesť zodpovednosť za nedostatočný počet sudcov a teda za to, že objektívne nie sú vytvorené podmienky na vybavenie napadnutých vecí bez zbytočných prietahov. Napokon tiež dodala, že porušenie sudcovskej povinnosti nespôsobila zavinene, ale bolo zapríčinené nedostatočnou starostlivosťou štátnej moci o zabezpečenie podmienok na Ústavou Slovenskej republiky (čl. 48 ods. 2) zaručené konanie bez zbytočných prietahov a preto žiadala, aby ju disciplinárny súd v zmysle § 129 ods. 4 zákona o sudcoch od disciplinárneho previnenia oslobodil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudkyne Mgr. [REDACTED] F [REDACTED] jej obhajcu, svedka JUDr. B [REDACTED] T [REDACTED], predsedu Okresného súdu B [REDACTED] a listinami pripojenými k návrhu – listom podpredsedu Okresného súdu B [REDACTED] JUDr. M [REDACTED] K [REDACTED] zo dňa 27. februára 2004, vyjadrením podpredsedu Okresného súdu B [REDACTED] JUDr. M [REDACTED] K [REDACTED] zo dňa 18. marca 2004, písomným vyjadrením sudkyne zo dňa 21. júna 2004 sobášnym listom vystaveným dňa 21. júna 2004, vyjadrením a rozbormi vecí z č.l. 17 až 53, vyjadrením podpredsedu Okresného súdu B [REDACTED] z č.l. 54 až 58, upozornením na č.l. 59, vyjadrením z č.l. 60 až 66, opatrením z č.l. 67 až 70, opatrením z č.l. 71 až 72, opatrením z č.l. 73 až 80, opatrením z č.l. 81 až 97, opatrením z č.l. 98 až 100, opatrením z č.l. 101 až 105, opatrením z č.l. 106 až 107, opatrením z č.l. 108 až 109, zoznamami z pojednávaní sudkyne Mgr. [REDACTED] F [REDACTED] za roky 2000, 2001, 2002, 2003 a do 30. júna 2004, dospel k záveru, že je daná zodpovednosť sudkyne Mgr. I [REDACTED] F [REDACTED] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdom konaní.

Podľa § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona, za závažné disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že sudkyňa Mgr. I. F. v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 15 C 22/00 nekonala od 10. apríla 2000, kedy jej bola predmetná vec zapísaná do senátu 15 C na prejednanie a rozhodnutie, až do 26. februára 2004, kedy urobila prvý úkon vo veci tým, že nariadila pojednávanie na deň 5. apríla 2004. Zo zoznamu pojednávanych vecí zo dňa 5. apríla 2004 disciplinárny súd ďalej zistil, že v predmetnej veci bol určený ďalší termín pojednávania na deň 15. apríla 2004 s poznámkou „zle realizovaných TP“ a dňa 15. apríla 2004 bola vec odročená na deň 30. júna 2004. V zozname pojednávanych vecí dňa 30. júna 2004 sa však už predmetná vec nenachádzala.

Svedok JUDr. B. T. predseda Okresného súdu B. na ústnom pojednávaní uviedol, že Okresný súd B. prebral v roku 1996 agendu bývalého Okresného súdu B. v počte asi zhruba 15 000 vecí, ktoré musel vybavovať s počtami sudcov Okresného súdu B. kde sa počty neustále menili, ale smerom k ich znižovaniu. Potvrdil tú skutočnosť, že sudkyňa Mgr. I. F. ho upozorňovala na veľké zostatky agendy, ktorú vybavovala, avšak ako predseda súdu nemal právo navyšovať počty sudcov, pričom bez riadneho navýšenia sudcov bolo dosť nereálne pri týchto veľkých zostatkoch vybavovať agendu tak, ako sa to vyžaduje podľa príslušných právnych noriem. Uviedol tiež, že sudkyňa dodržiavala pojednávacie dni podľa rozvrhu práce, prekračovala určené limity bodov a nezistil u nej, že by zámerne vykonávala prietahy v pridelených spisoch. Podľa jeho názoru, pri takom množstve, aké má sudkyňa v senáte, čo je zostatok okolo tých 400 vecí, s ohľadom na výkonnosť tých okolo 25 vecí

mesačne, by tak čisto aritmeticky vychádzalo, že úkon vo veci by mal byť vykonaný do dvoch rokov.

Zástupkyňa navrhovateľa na ústnom pojednávaní uviedla, že v danom prípade išlo už o tretí iniciovaný návrh voči sudkyňi, keď v októbri 2003 sa minister spravodlivosti Slovenskej republiky, vzhľadom na zaťaženosť sudkyne a stav agendy, rozhodol nepodať návrh; následne potom, v dôsledku nenapísania rozhodnutia sudkyňou v zákonnej lehote, za čo bola písomne napomenutá predsedom okresného súdu, ktoré napomenutie považoval minister za postačujúce, sa taktiež rozhodol nepodať voči sudkyňi návrh na začatie disciplinárneho konania. Avšak v tomto prípade, vzhľadom na dĺžku nečinnosti sudkyne v podstate štyri roky, už minister návrh podal.

Sudkyňa Mgr. I. [REDACTED] F. [REDACTED] na ústnom pojednávaní navrhla, aby ju disciplinárny súd oslobodil, pretože navrhovateľ nepreukázal jej subjektívne zavinenie, že by v tejto konkrétnej veci nekonala po dobu štyroch rokov. V celom rozsahu trvala na svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 21. júna 2004 a napokon dodala, že sa necíti byť vinnou alebo že by vedome porušila svoje povinnosti sudkyne, pretože situáciu, ktorá na okresnom súde nastala, zaviniť štát tým, že nedostatočne zabezpečil, či už personálnym obsadením alebo inými prostriedkami, aby objektívne mohla pri nápade vecí a stave agendy každú vec urýchlene ukončiť.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, sudkyňa Mgr. I. [REDACTED] F. [REDACTED] svojím konaním porušila povinnosť sudcu uvedenú ustanovení § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, v pridelenej veci pod sp. zn. 15 C 22/00 konať plynulo bez zbytočných prietahov, čím sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo sudkyňi preukázané zavinené konanie, ktoré malo v predmetnej veci za následok prietahy v súdom konaní.

Pod zbytočným priet'ahom v súdom konaní možno rozumieť nečinnosť, prípadne aj neefektívnu činnosť súdu alebo sudcu, trvajúcu určitú dobu, ktorá je neprimeraná povahe veci a konkrétnym okolnostiam prípadu. Dĺžka konania by nemala byť neprimeraná a výnimočne dlhá. Pri hodnotení, či v konkrétnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, sa berú do úvahy tri základné kritériá: správanie účastníka konania, povaha veci, o ktorej súd rozhoduje a postup samotného súdu. Disciplinárny súd konštatoval, že v prejednáwanej veci (15 C 22/00) došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré spočívali najmä v postupe súdu, resp. zavinenom konaní sudkyne, keď podľa jej samotného vyjadrenia, v predmetnej veci boli už v čase zápisu veci do senátu 15 C (dňa 10. apríla 2000) vykonané úkony a vec čakala na vytýčenie termínu pojednávania. Podľa názoru disciplinárneho súdu, dĺžka konania v predmetnej veci (prvý úkon – vytýčenie termínu pojednávania) bola neprimerane a výnimočne dlhá od jej zápisu do senátu 15 C do vytýčenia termínu pojednávania (dňa 26. februára 2004) už aj vzhľadom k tomu, že vo veci nebolo potrebné vykonať ďalšie úkony. Neobstojí vyjadrenie sudkyne, že v roku 2000 vytyčovala veci na termín podľa poradia nápadu, keď zo zoznamov pojednávani disciplinárny súd zistil, že po dátume 10. apríla 2000 sudkyňa pojednávala dňa 21. júna 2000 a dňa 28. júla 2000 vec, sp. zn. 28 C 33/00, dňa 20. septembra 2000 vec, sp. zn. 28 C 29/00, dňa 18. októbra 2000 vec, sp. zn. 15 C 37/00, dňa 30. októbra 2000 vec, sp. zn. 15 C 45/00, dňa 17. novembra 2000 vec, sp. zn. 28 C 59/00, dňa 22. novembra 2000 vec, sp. zn. 28 C 68/00, dňa 6. decembra 2000 vec, sp. zn. 28 C 24/00 a dňa 13. decembra 2000 vec, sp. zn. 15 C 34/00, t.j. veci s vyšším poradovým číslom nápadu ako vec, sp. zn. 15 C 22/00. Disciplinárny súd vzal do úvahy pracovnú zaťaženosť sudkyne, čo však nemá vplyv na to, aby vo veci konala bez zbytočných priet'ahov, už aj vzhľadom k tomu, že vec, sp. zn. 15 C 22/00 bez ďalšieho spĺňa zákonné podmienky na jej prejednanie na pojednávani. A napokon aj zo samotného vyjadrenia predsedu Okresného súdu B [REDACTED] ako svedka vyplynulo, že pri takom množstve vecí, aké má sudkyňa v senáte, by mal byť úkon vo veci vykonaný do dvoch rokov.

